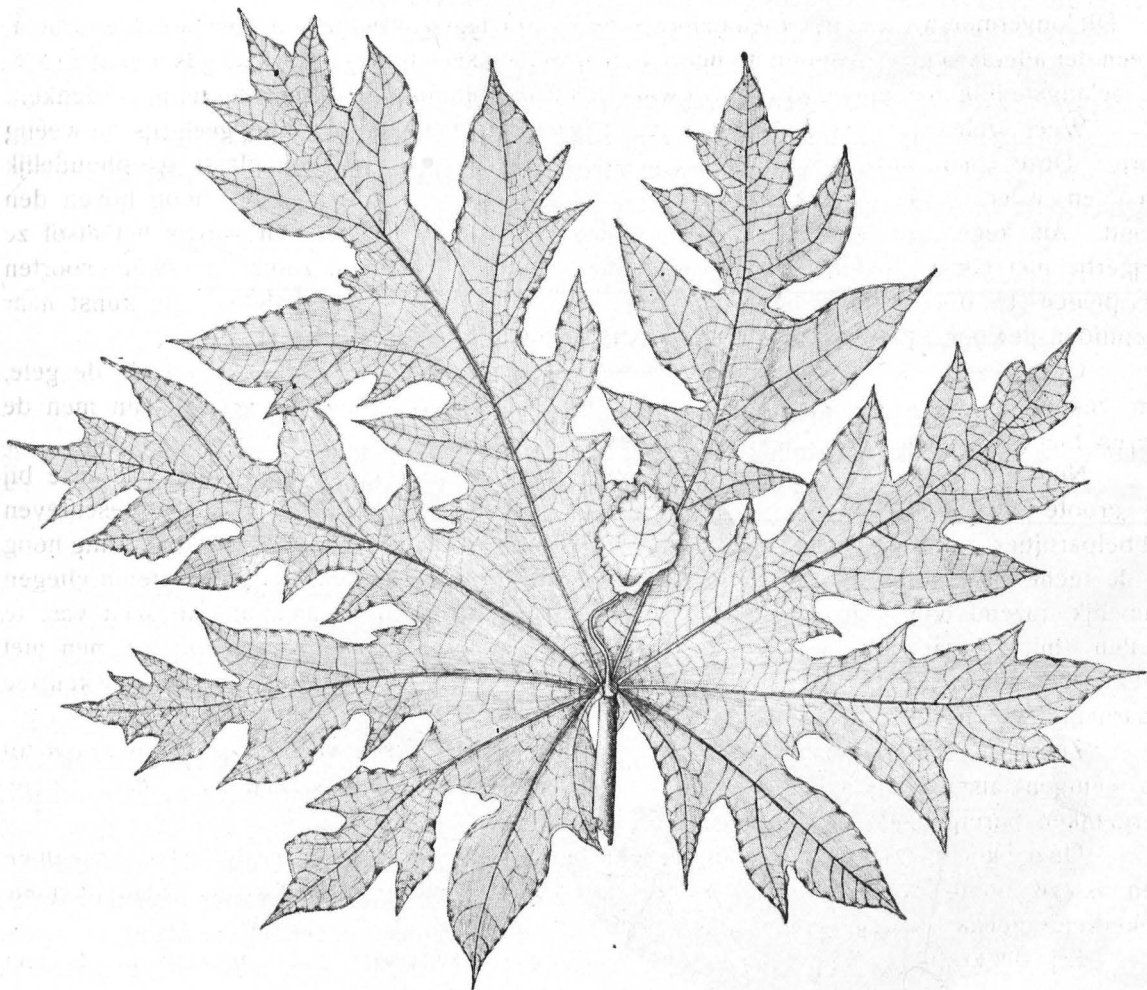

E N A T I E S.

Het is niet zoo'n heel zeldzaam verschijnsel, dat bladeren en bladachtige deelen in afwijking van het normale allerlei aanhangsels vertoonen. Dergelijke aanhangsels, enaties genoemd, kunnen op verschillende plaatsen, zoowel aan de onder- als aan de bovenzijde van het blad voortgebracht worden en ook verschillende vormen hebben.

Een van de meest bekende voorbeelden is *Xanthosoma atrovirens* var. *appendiculatum*, een Amerikaansche *Aracea*, welke curiositeitshalve in botanische tuinen gekweekt wordt en ook in 's Lands Plantentuin aanwezig is. De bladeren vertoonen aan de achterzijde een eind beneden den top op de middelnerf één of een paar bladachtige, overlangsche, dikwijls eenigszins bekervormige uitwassen. Het opmerkelijke ervan is, dat deze afwijking, tenminste bij ongeslachtelijk vermeerderde exemplaren, geregeld voorkomt.

Bij kool vindt men nu en dan opstaande lijsten en aanhangsels; bij *Hymenocallis* en *Vanda* zijn aan de onderzijde lange, smalle aanhangsels aangetroffen, welke den vorm der

bladeren hadden en alleen langs een smalle middellijn met het eigenlijke blad samenhangen. Zoo zouden er nog meer voorbeelden te noemen zijn.

Eenigen tijd geleden zond de heer B. VOLTERS te Semarang een *papaja*-blad, waarbij zich uit den top van den bladsteel een klein, oningesneden, vrij lang gesteeld blaadje met schildvormigen voet ontwikkeld had.

Dit geval doet veel denken aan een blad van *Scindapsus aureus*, de hier als *bonte sirih* welbekende plant, waarbij zich eveneens op den top van den bladsteel een klein hier echter ongesteeld, bladachtig aanhangsel had gevormd.

Toevallig kwam mij, dit schrijvende, nog een overeenkomstig geval in handen, door den heer J. G. B. BEUMÉE bij Balapoelang in Tegal verzameld. Het betreft hier *Mallotus moluccanus* MUELL. ARG., een *Euphorbiacea*, die in bladvorm eenigszins aan *papaja* doet denken. Ook hier is uit den top van den bladsteel een bladachtig, meer of minder op de wijze als bij het normale blad in slippen verdeeld aanhangsel ontstaan. De afwijking werd bij meerdere bladeren van één heester waargenomen.

J. J. S.

VAN TIJGERVALLEN, WILDE HONDEN EN NOG WAT.

In de afbeeldingen bij het artikel van den heer VAN DER MEER MOHR in het Januari-nummer herkende ik aanstonds de door de bevolking op mijne aanwijzingen opgezette

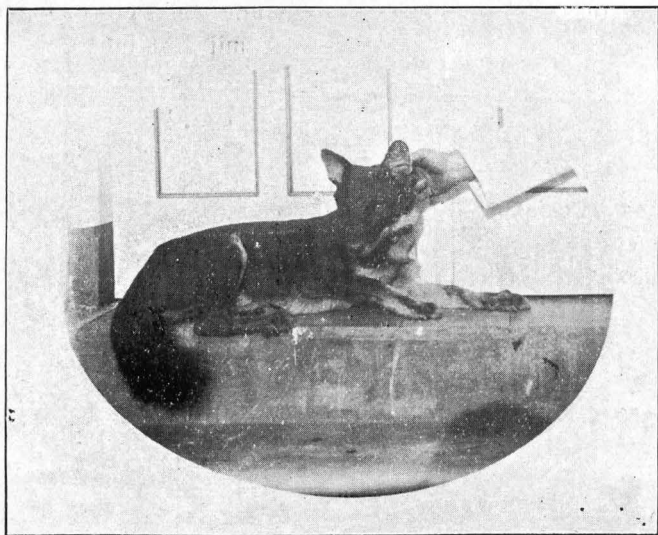

Fig. 1. Wilde hond.

val bij Tanah poeti, bij Padang Siboeboek in de omgeving van-Sawah Loentoh (W. Sumatra). Hoe goed zulke vallen werken, kan blijken uit de mededeeling, dat in de aangeduide streek niet minder dan 9 koningstijgers (mannetjes en wijfjes), twee nevelpanthers, een binturong en verder drie keer een wilden hond daarmede gevangen werden.

De mededeeling van den heer VAN DEN MEER MOHR, dat een gladakker in een der vallen gevangen werd, moet op een misverstand berusten, dat is een *wilde* hond geweest. Van de boven genoemde dieren werden in een maand tijds gevangen: twee tijgers, een mannetje en een wijfje, en de reeds vermelde binturong. Den wilden hond heb ik

maandenlang in gevangenschap gehouden, doch het dier liep telkens weg. Twee keer kwam het terug, doch ten slotte bleef het weg. Ik geef er hier een afbeelding van, omdat de Indische wilde honden weinig bekend zijn.